

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ

Warszawa, 12 lutego 2026 r.

PU.8361.432.2025

DECYZJA PO.53.C.43.2026.AW

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy:

Adamowi Zatorskiemu

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

SOWA Adam Zatorski

karę pieniężną w wysokości **1000 zł** (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli w punkcie świadczenia usług w zakresie gastronomii – na stoisku nr 3 FRYTKI BELGIJSKIE na targowisku Jarmark Bożonarodzeniowy w Warszawie przy Placu Defilad 1 zakwestionowano 2 potrawy lub wyroby uwidocznione w cenniku z uwagi na brak uwidocznienia ilości potraw lub wyrobów, do których odnoszą się uwidocznione ceny, co narusza art. 4 ust. 1. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, ponadto narusza § 9 ust. 2 w zw. z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) – szczegóły zawiera uzasadnienie.

UZASADNIENIE

W dniu 18.12.2025 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Adama Zatorskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: SOWA Adam Zatorski.

W toku kontroli przeprowadzonej w punkcie świadczenia usług w zakresie gastronomii – na stoisku nr 3 FRYTKI BELGIJSKIE na targowisku Jarmark Bożonarodzeniowy w Warszawie przy Placu Defilad 1 zakwestionowano 2 potrawy lub wyroby, tj.:

1. Frytki Belgijskie PORCJA L,
2. Frytki Belgijskie PORCJA XL.

W ww. miejscu świadczenia usług w zakresie gastronomii, w odniesieniu do ww. potraw lub wyrobów uwidocznionych w cenniku, nie zawarto informacji umożliwiających konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem poprzez brak uwidocznienia ilości potrawy lub wyrobu, do których odnoszą się

uwidocznione ceny co narusza art. 4 ust. 1. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 9 ust. 2 w zw. z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776).

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Stosownie do § 9 ust. 1 rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.

Z kolei zgodnie z § 9 ust. 2 ww. rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, cennik, o którym mowa w ust. 1 zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których odnosi się cena.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca Adam Zatorski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: SOWA Adam Zatorski w ww. miejscu świadczenia usług poprzez brak uwidocznienia ilości 2 potraw lub wyrobów uwidocznionych w cenniku nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. uwidocznienia cen towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym pismem z 02.02.2026 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Przedsiębiorca pismem z 05.02.2026 r. złożonym przesłał wyjaśnienia w sprawie. Poinformował, że nie miał wiedzy, że podanie gramatur w opisie zawartym w menu jest wymogiem ustawowym. Podniósł, że niejednokrotnie sam w barach szybkiej obsługi zaobserwował brak gramatury przy potrawach. W dalszej części podniósł, że nie miał na celu ani wprowadzenia klientów w błąd ani czerpania korzyści majątkowych

w związku z brakiem uwidocznienia ilości potraw lub wyrobów. Wyjaśnił, że w sprzedawanych porcjach gramatura była zbliżona, gdyż stosował takie same opakowania. Poinformował, że nie uzyskał ani korzyści majątkowych ani strat w związku ze stwierdzonym naruszeniem. Odniósł się do dobrych opinii klientów. Wniósł o nałożenie kary w najniższym wymiarze. Do pisma przedsiębiorca załączył deklarację PIT28 za 2025 r., informując jednocześnie, że zawiera ona wykazane obroty i przychody dotyczące nie tylko usług gastronomicznych, ale także realizacji działań marketingowych i projektów dla firm zewnętrznych.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w toku postępowania administracyjnego wziął pod uwagę wszystkie wyjaśnienia strony, charakter stwierdzonych uchybień, brak wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z przedmiotowego zakresu, fakt naprawienia stwierdzonych nieprawidłowości w toku kontroli. Organ wziął także pod uwagę informację w zakresie wielkości przychodu przedsiębiorcy za rok ubiegły oraz informację dotyczącą nieuzyskania żadnych korzyści majątkowych ani strat w związku ze stwierdzonym naruszeniem.

W tym miejscu organ zauważa, że odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Oznacza to, że okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, takie jak specyfika prowadzonej działalności, przyczyny powstania naruszenia, ilość oferowanych potraw lub wyrobów, nieprawidłowa interpretacja czy niezajomość obowiązującego prawa, niezamierzone działanie, omyłka pisarska czy problemy techniczne nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego, przypisanie odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary.

Ustawodawca na gruncie ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług nie dokonuje rozróżnienia przedsiębiorców ze względu na rodzaj i miejsce świadczonych usług. Przedsiębiorca jako profesjonalny uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności i tak ją zorganizować, aby sprostać ich wymaganiom. Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).”

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu świadczenia usług w zakresie gastronomii w odniesieniu do 2 potraw lub wyrobów uwidocznionych w cenniku, nie zawarto informacji umożliwiających konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem poprzez brak uwidocznienia ilości potrawy lub wyrobu, do których odnoszą się uwidocznione ceny, co narusza art. 4 ust. 1. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 9 ust. 2 w zw. z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776). Zakwestionowano 2 na 10 pozycji wskazanych w cenniku (frytki i sosy). Jak ustalono sosy były tylko dodatkiem do frytek wliczonym w ich cenę, zatem przedsiębiorca nie miał obowiązku samoistnego uwidaczniania ich ceny i ilości. Uwzględniając powyższe należy uznać, że nie uwidoczniono ilości całego asortymentu oferowanych wyrobów - frytek.

Brak uwidocznienia ilości potraw i wyrobów utrudniał konsumentowi poznanie i porównanie ich wartości oraz określenie czy zakup danej potrawy lub wyrobu jest dla konsumenta opłacalny. Tym samym stwierdzone w dniu kontroli naruszenie nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji, na podstawie których dokonuje zakupu. Mając na uwadze powyższe, interes konsumenta został naruszony w istotnym stopniu. Naruszenie prawa stwierdzono 18.12.2025 r., nieprawidłowości zostały naprawione w toku kontroli.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorców korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ustalono, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od 01.12.2016 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez ww. przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Przedsiębiorca przekazał informację w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku ze stwierdzonym naruszeniem.

Wielkość obrotów i przychodu:

Przedsiębiorca przekazał informację o wielkości przychodu w 2025 r.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). W ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także

zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa stwierdzone w dniu kontroli nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji. W związku z powyższym, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Nie można uznać, że w przedmiotowej sprawie waga naruszenia prawa była znikoma, z powodu istotnego naruszenia interesu konsumentów, którzy pozbawieni byli informacji o ilości oferowanych potraw lub wyrobów.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że przedsiębiorcy Adamowi Zatorskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: SOWA Adam Zatorski za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 w wysokości 1000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł, jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010**

1010 0006 0622 3100 0000, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.). Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229 ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa. Zgodnie z art. 63 § 1 kpa odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. **Odwołanie** utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (email) pozostawia się bez rozpoznania.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p.